

Eldőlt a bajnoki cím sorsa?

Helyszíni riport a román labdarúgás csúcsrangadójáról

● Nem kellett különleges jóstehetséggel megáldott zseninek lenni ahhoz, hogy a labdarúgó 1. Liga felsőházi rájátszásában vasárnap este rendezett CFR–FCSB összecsapás kimenetelét valaki megmondja. Persze a két tábor optimista szurkolói nyilván saját csapatuktól a győzelmet várták. Ám ahogy kezdés előtt bő háromnegyed órával a stadion felé menet halottam, a fellegvári utcán hömpölygő tömeg szinte egyhangúlag döntetlenre számított.

SOMOGYI BOTOND

A CFR kétszázasai. Petrescu ad utasításokat Deacnak az FCSB elleni meccsen

FORRÁS: FACEBOOK/
FOTBAL CLUB CFR 1907 CLUJ-NAPOCA

„Szerencsések van, hogy nálunk most Dan Petrescu az edző, aki beáll védekezni, lezárja a területeket, és nem hagy titeket élni sem. Bezzeg Conceicao már szünetben 3-0-ra vezetnénk” – hallottam az aréna bejárata előtt két szurkolói csoport beszélgetésszálóját. Nem akartam beleszólni az eszmecserebe, hogy azért ne feledjük: a portugál tréner éppen azért menesztették, mert az

őszi jó menetelést követően tavasszal igencsak botladozott a csapat.

Szokásomtól eltérően ezúttal nem mentem be az újságíróknak fenntartott bejáraton, hanem egy kisebb körutat tettem a stadion körül. Kíváncsi voltam, hány ismerőssel találkozom. Jó néhány évvel ezelőtt ugyanis ilyen derbi alkalmával állandóan kapkodtam a fejemet: hol innen, hol onnan köszöntek rám ismerőseim. Most azonban mintha

idegen városban lettem volna: embertömeg, de sehol egy ismerős. Arra vettem az irányt, ahol a törzsszurkolókat engedik be: ott is idegen vagyok. A régi, tíz-tizenöt évvel ezelőtti gárda már nem jár a „galeribe”, úgy látszik, ötven felett már nem megy a kocsma-ugrálunk-szurkolunk-kocsma-reggel erünk haza ötösfogat. A magyar törzsszurkolók nagy része átült a szemközi lelátóra, és a többi divatszurkolóval együtt többnyire csendben nézi végig kedvenceinek mérkőzését. Arról nem is beszélve, hogy néhány évvel ezelőtt egy magyarokatsértő rigmus skandalása miatt a magyar törzsszurkolók összekülönböztek a románokkal, így előbbiek száma az ultrák között alaposan megcsappant. Csak érdekességképpen írom azoknak, akik nem tudják, hogy a vasutascsapat törzsszurkolói hosszú évekig két csoportra – magyarokra és románokra – tagolódva, a kapu mögötti lelátón egymás fölött elhelyezkedve buzdították a játékosokat, ugyanazokat a rigmusokat énekelve. Ma már ez is csak a múlté. Miként az érzés, hogy egy-egy derbi alkalmával rengeteg ismerőssel találkozom.

Emlékszem, néhány évvel ezelőtt, amikor a Sepsí még csak a harmadik ligában vergődött, több székelyföldi barátommal is összefutottam. „Jöttünk, lássunk igazi focit, nálunk még nincs ilyesmi. Mikrobuzst béreltünk, többen is érkezünk a gyülekezetből” – mesélték lelkipásztor ismerőseim. Én pedig nagyokat nyeltem, és csodálkoztam, hogy egy-egy mérkőzés erejéig hogyan képesek száz kilométereket is utazni. Nos, az ilyen találkozások sem ismétlődnek meg egyhamar.

Ha már körutat tettem, elmentem a jegyárus felé, de a pénztárak zárva voltak. „Jegyet már nem lehet kapni” – világosítottak fel a környéken állógatók, akiknek kezéből különös módon eladó jegyek kerültek elő érdeklődésekre.

Bár előzőleg az a hír járta, hogy a klub vezetősége jócskán felemeli a jegyárakat, ez mégsem bizonyult igaznak. Talán így akarták megakadályozni, hogy az ellenfél vidéki szurkolói „megszállják” a kolozsvári stadiont. Szerencsére erre nem került sor. A lelátókon valóban sok volt az ellenfél szimpatizánsa – ezt az első FCSB-helyzetet elpuskázó Man-lövés

céltévesztésekor felhangzó lárna alapján lehetett észrevenni –, ám a helyi szurkolók mégiscsak jóval többen ültek a stadionban. Nagy részük csendben. Csak egy-egy helyzetnél élénkült meg a lelátó, a mérkőzés képét tekintve pedig erre alig akadt lehetőség. A hazaiak ultrái éltették saját csapatukat, az ellenfél többnyire – szokásához híven – szidalmazott: a CFR-t, a magyarokat, a Dinamót, de még az U-t is.

A mérkőzésről különösebben nincs mit írni: kapura tartó lövés egyik fél részéről sem volt, a CFR két kapufáig jutott, ezenkívül a játék a középpályán zajlott. Úgy látszik, mind a két csapat úgy gondolta, döntetlenrel tovább élnek a lehetőségek, hiszen megmarad a két rivális közti hárompontos különbség. Kolozsvári győzelemmel valószínűleg eldőlt volna a bajnoki cím sorsa, vendéggyőzelem esetén pedig túlságosan is kiegyenlítődött volna harc. Ha nem is szó szerint, de nagyjából ezt lehetett érezni a lefújást követő interjúk során is: a játékosok akartak nyerni, de azért az óvatosságra is hangsúlyt kellett fektetni. A meccs képét legjobban a hazaiak egyik részvényese, Gadola István írta le: „A mérkőzésnek óriási tétje volt, az eredmény inkább nekünk kedvez. A legjobb játékos szerintem Păun volt, mert ő pályára sem lépett.”

A visszafogott, helyenként cinikus nyilatkozatok, valamint a hárompontos különbség és a hátramaradt öt forduló alatt sokat változható sorrend ellenére az egyik bukaresti sportadó stúdiójában Gavrilă Balint mégis így fogalmazott: „a mai eredmény tudatában – látva, hogy a bukarestieknek a továbbiakban nehezebb programjuk van – ki merem jelenteni, hogy a CFR már most bajnok”. Hogy igazra volt-e, az majd csak május közepén derül ki.

CFR-es kétszázások

Az élvonal első két helyezettjének játékról keveset lehet írni, annál inkább két CFR-es jubileumáról. Dan Petrescu 200. mérkőzésén ült a kispadon. Őt ebben csak Mircea Rednic előzi meg, aki több mint 300 alkalommal vezetett csapatot az első osztályban. Harmadik helyen Gheorghe Hagi áll 185 és Eugen Neagoe 168 mérkőzéssel. Dan Petrescu eddig a Rapid, a Sportul, az Unirea Urziceni és a CFR edzőjeként tevékenykedett Romániában.

A másik kétszázás Ciprian Deac: a vasutasokkal háromszor is bajnoki címet nyert játékos a Craiova ellen 200., a bukaresti FCSB ellen pedig 201. mérkőzését játszotta le. Ezzel ő az egyetlen román játékos, aki a fellegvári csapatban meghaladta e jubileumi számot (Marius Bretannak, aki 2016-ban hunyt el, 199 mérkőzése volt bordó mezben). Ha Deac a bajnokság végéig nem sérül meg, lehetősége van megelőzni az örökranglistán második helyezett portugál Cadut, akinek 202 mérkőzése van. Az első helyen Camora áll 236 meccsel.

A HÉT PROGRAMJA

Jégkorong

Román bajnokság, rájátszás, kisdöntő:

- mérkőzés szerdán 18.30-tól Csíkszeredai Sportklub–Gyergyói Hoki Klub,
- mérkőzés csütörtökön 18.30-tól (ha szükséges) Gyergyói Hoki Klub–Csíkszeredai Sportklub.

Kézilabda

Női másodosztály, alapszakasz, C csoport, 28. forduló: csütörtökön 15 órától Székelyudvarhelyi NKK–Zsilvásárhelyi

Sportiskola. D csoport, 20. forduló: csütörtökön 17 órától Marosvásárhelyi VSK–Resicabányai CSU.

Férfi másodosztály, alapszakasz, D csoport, 20. forduló: csütörtökön 17 órától Nagybányai Minaur II.–Székelyudvarhelyi Szejke SK.

Labdarúgás

- Liga, rájátszás, felsőház, 6. forduló: szombaton 21 órától Sepsiszentgyörgyi Sepsí OSK–Kolozsvári CFR.
- Liga, 5. csoport, 24. forduló: pénteken 17 órától FK

Csíkszereda–Marosvásárhelyi MSE, szombaton 17 órától Barcarozsnyói Olimpic–Székelyudvarhelyi FC.

Teremlabdarúgás

1. Liga, rájátszás 2. csoport, 3. forduló: pénteken 18 órától Galaci United–FK Székelyudvarhely.

Női labdarúgás

1. Liga, alapszakasz, 15. forduló: szombaton 11 órától Székelyudvarhelyi Vasas Femina–Kolozsvári Olimpia.